

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Farsangi mondóka

Iszkolj innen bánat, bú,
ma senki sem szomorú.
Táncra perdül ifjú, vén,
ropja, járja lány, legény.

Ma senki sem önmaga,
eltakar a maskara,
hogyha rajtad nevetnek,
ne higgy a két szemednek!

Elborít a káprázat,
hamis minden ábrázat,
csupán a fánk igazi,
gyere te is vigadni.

Addig járjuk, míg a tél
nagy duzzogva útra kél,
és amíg a kikelet
hóvirággal integet.

CZEINER-SZÜCS ANITA

Lakodalom

Februári sokadalom,
meddig tart a lakodalom?

Minek kérded, minek kérded?

Félcipőmben fázik lábom,
kivéve, ha táncom járom.

Minek járod, minek járod?

Örülni kell az örömnak,
ha a szívek jeget törnek.

Miért örülsz, miért örülsz?

Örvendezni nem kell sok ok,
érzi, aki tényleg boldog.

DEÁK KATALIN rajza

SZÁVA CSANÁD

Az én hajóm

Nem akartam már játszani!
Úgyhogy hajót faragtam,
pont olyant, mint egy igazi,
de elfér ebben a padban.

Nagyon elfáradtam, s éjjel
kis matrónak álmodtam
magam, hajós szenvedéllyel
új tengert járva, hosszan.

Igazi partokat láttam,
majd onnan hajóztam el,
eszemben sem volt honvágyam,
s hogy hajóm hajómodell.

Idegenben jól beszéltem
bármilyen nyelvet – csak fül szerint,
s mire újra hazaértem,
marokba fért hajóm megint.

TÓTH ÁGNES versei

Ernyő-hajó

Ha esernyőm hanyatt esne,
mint egy hajó, olyan lenne.
Macskám matróz, én kapitány,
a patak meg kék óceán.

Hajóm arra navigálom,
ahol vár rám a családom.
Remélem, még éjfél előtt
kikötünk a házunk előtt.

Elhajózni

A földrajz a kedvenc tárgyam,
elhajózni minden vágyam.
Tengerek és óceánok,
oly kíváncsi vagyok rátok!

Órán el-elkalandozom,
Afrikáról álmodozom,
nem felelek semmi áron,
túl vagyok a láthatáron.

getéshez, öregszik az este. Úgy tervezem, hogy hamarosan megtaláljuk a kis szigetet a szerencsétlenül járt hajótöröttekkel, immár eleget hányódtunk a zúgó tengeren, a felbőszült hullámok hátán...

Közben a dobozból csilingelő nevetés hallatszik:

– Bendegúz, gézengúz! – Kacagás!

Bendegúz is mosolyog, ám bármilyen szelíd, ő sem rest immár megválaszolni.

– Blanka bolon'ka! – felesel kedvesen, megtalálva a megfelelő piszkálódási formát. Imádja kishúgát, szeretettel évdnek, jó testvérek módjára.

– Megéjkeztünk! – felpattan a doboz fedele, a virgonc kis Blanka harsány kiáltással ugrik ki belőle, egymaga eldöntve a játék folyamatát. Nekem már szinte semmit sem kell tennem. Ott vagyunk a rendetlen kisszoba küszöbén, s elkezdjük bedobálni válogatás nélkül az összes játékot az óriási kartonba – a mentőhajónkba. Közben a három nagyobbik fivér is éppen visszaérkezik a dugig pakolt kocsitól, és ámul, hahotázik az ajtóban a trükkön, amit a játékok felcsomagolására eszeltem ki. Mi pedig Blankával és Bendével egykettőre megmentjük a hajótörött babákat, kimenekítjük a macikat és a kis, mosolygós szörnyeket.

ANDRÁS TÜNDE rajzai

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

DARVAY TÜNDE rajza

